

Mikołów, 21 IX 2015 r.

Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o.
Kolejowa 4
43-190 Mikołów

W dniu 14 września 2015 roku zwróciłem się z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie:

1. Udzielenia informacji, czy treść aktu założycielskiego ZIM Sp. z o.o dostępna na http://www.zim.com.pl/?jezyk=pl&grupa=9&dzi=1266829654&art=1266911472&id_menu=9&id_menu=9 stanowi pierwotny tekst aktu założycielskiego (jeśli nie – wnoszę o jego przesłanie) oraz czy jest aktualna na dzień dzisiejszy (jeśli nie – wnoszę o przesłanie tekstu jednolitego).
2. skanu sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2013 i 2014
3. Czy, a jeśli tak to kiedy, ile razy i w jakiej wysokości podnoszony był kapitał zakładowy spółki?

Wniosek wysłałem za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres sekretariat@zim.com.pl z sygnaturą MSK/ZIM/01/2015. Pismem z dnia 18 marca 2015 roku (sygn. 7258/2015/PZ) Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. poinformowała mnie, że wnioskowane informacje nie zostaną mi udostępnione, ponieważ zostały przekazane do Krajowego Rejestru Sądowego, co zwalnia spółkę z obowiązku ich udostępnienia na wniosek. Zaproponowano, abym z wnioskowaną informacją zapoznał się w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach, wydział VIII Gospodarczy.

Wskazać należy, iż art. 10 stawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie ma regulacji analogicznej do art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej: „u.d.i.p.”) Zgodnie z przepisem art. 10 ust. 1 u.d.i.p., informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub centralnym repozytorium, jest udostępniana na wniosek. Dokonując wykładni *a contrario*, udostępnienie informacji w BIP lub centralnym repozytorium wyłącza obowiązek udostępnienia określonej informacji na wniosek. Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o nie udostępnia wnioskowanych informacji w Biuletynie Informacji Publicznej.

Należy z naciskiem podkreślić, że z art. 10 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie sposób wyinterpretować normę prawną, zgodnie z którą złożenie dokumentów w Krajowym Rejestrze Sądowym wyłącza udostępnianie tej informacji na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Gdyby zamysłem ustawodawcy byłoby ograniczenie dostępności określonych informacji wyłącznie do ich dostępności w KRS, to zawarłby w ustawie o Krajowym rejestrze sądowym analogiczną regulację prawną, jaka znajduje się w art. 10 ust. 1 u.d.i.p.

Przepisy art. 8-10 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie regulują w sposób wyczerpujący i kompleksowy trybu dostępu do określonych informacji publicznych. W przepisach są unormowane są kwestie związane z funkcjonowaniem Krajowego Rejestru Sądowego i instrumentalnie odnoszące się do

doniosłości prawnej, jaka się wiąże z jego funkcjonowaniem (np. istniejące domniemania prawdziwości – art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Dotyczy to np. uprawnienia do otrzymywania poświadczonych odpisów, wyciągów, zaświadczeń i informacji z KRS, poświadczonych kopii dokumentów wymienionych w art. 8a ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, czy uprawnienie do przeglądania akt rejestrowych podmiotów ewidencjonowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Te obowiązki sądu rejestrowego oraz uprawnienia obywateli są konsekwencją funkcji prawnej, jaką pełni Krajowy Rejestr Sądowy. Nie wynikają one z woli ustawodawcy odrębnego, odmiennego – od przepisów u.d.i.p. – uregulowania dostępności określonych kategorii informacji, w tym sprawozdań spółek z .o.o.

Jeżeli uznać, że ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym jest ustawą odmiennie regulującą zasady i tryb dostępu do określonych informacji to wówczas nie będzie mogła być zastosowana u.d.i.p., co naruszałoby uprawnienie (możliwość wykonywania) wyrażone w art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Dla rozwiązania tej kwestii istotne znaczenie ma uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I OPS 8/13. Jest to uchwała siedmiu sędziów, podjęta na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich, który motywował wystąpienie z taką inicjatywą rozbieżnościami w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądów, dotyczących następującej kwestii: „Czy nałożenie na Narodowy Fundusz Zdrowia obowiązku zamieszczania na stronie internetowej wyłącznie informacji, o których mowa w art. 135 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oznacza, że do informacji niewymienionych w tym przepisie nie stosuje się ustawy o dostępie do informacji publicznej?”.

W orzecznictwie obecne były dwa poglądy dotyczące tej kwestii. Zgodnie z pierwszym z nich, wskazany przepis ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej jest przepisem szczególnym względem UDIP, a zatem nie można udostępnić innych informacji niż te, które zostały udostępnione w trybie wskazanym ustawą. Stanowisko to akcentowało, że dane ujęte w umowach, zawieranych przez NFZ, podlegają udostępnieniu tylko i wyłącznie na zasadach określonych w art. 135 ustawy o świadczeniach.

Zgodnie z drugim stanowiskiem, nałożenie określonych obowiązków na NFZ nie skutkuje tym, że nie ciąży na nim obowiązki, wynikające z u.d.i.p. W tym toku rozumowania akcentowano, że przyjęcie innego założenia byłoby istotnym ograniczeniem prawa do informacji publicznej.

Rzecznik Praw Obywatelskich poparł drugie z zarysowanych w orzecznictwie stanowisk. Wskazał, że art. 135 ust. 2 ustawy o świadczeniach nie wprowadza ograniczenia w zakresie dostępu do informacji publicznej, bowiem z przepisu tego nie wynika wyłączenie innych informacji z podlegania u.d.i.p. Ograniczenie takie nie wynika z art. 135 ust. 2 ustawy o świadczeniach, a nie można takiego wniosku opierać na domniemaniu. Zdaniem Rzecznika Praw Obywatelskich art. 135 ust. 2 ustawy o świadczeniach wprowadził odrębny tryb powszechnego udostępniania określonych informacji (informacji o zawartych przez NFZ umowach) niemniej jednak nie wyłączył on uprawnienia obywateli do korzystania z trybu, uregulowanego u.d.i.p.

Siedmioosobowy skład orzekający NSA opowiedział się za drugim stanowiskiem, popieranym przez Rzecznika. Podkreślono, że o ile przedmiotem pytania były umowy, zawierane przez NFZ, o tyle sama treść pytania sugeruje szerszy kontekst, odnoszący się w ogólności do zasad i trybu udostępniania informacji publicznych posiadanych czy wytworzonych przez NFZ.

Istnienie odrębnego trybu udostępniania informacji wyłącza stosowanie u.d.i.p. wtedy, gdy wyraźnie jest ten tryb uregulowany ustawami, a stosowania u.d.i.p. nie da się pogodzić z realizowaniem przepisów ustaw

szczególnych. Sąd wskazał, że obowiązek publikowania na stronach określonych informacji o umowach zawartych przez NFZ jest jedynie dodatkowym sposobem urzędowego upubliczniania niektórych informacji, ujętych w umowach zawieranych przez NFZ, a zasady jawności tych informacji nie można sprowadzać tylko do obowiązku, wynikającego z art. 135 ust. 2 ustawy o świadczeniach. Przepis ten ma bowiem charakter uzupełniający w stosunku do u.d.i.p.

Zwrócono w końcu uwagę, że przyjęcie odmiennego stanowiska skutkowałoby tym, że zasada jawności nie odnosiłaby się do innych informacji wytworzonych czy posiadanych przez NFZ, a to, jako ograniczenie konstytucyjnego prawa do informacji publicznej, musiałoby nastąpić wyłącznie w ustawie i wyłącznie z uwagi na konieczność ochrony wartości wymienionych w art. 61 ust. 3 Konstytucji RP.

Przenosząc powyższe uwagi na kanwę niniejszej sprawy, należy z całą stanowczością podkreślić, że przepisy ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie ogranicza uprawnienia do korzystania z trybu uregulowanego u.d.i.p., bowiem przepisy u.d.i.p. nie są nie do pogodzenia z przepisami ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Obydwie regulacje należy stosować uzupełniająco, komplementarnie. Przepisy art. 8-10 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym zawierają uzupełniające – względem u.d.i.p. – regulacje, związane z funkcją i znaczeniem, jakie pełni ten rejestr. Nie stanowią zaś ograniczenia prawa do informacji publicznej, a wręcz przeciwnie – mają zapewnić pełniejszą jego realizację. Nałożenie określonych obowiązków i uprawnień w przepisach art. 8-10 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, w tym obowiązek dodatkowego pro aktywnego publikowania określonych informacji, wynika z faktu, że ich upublicznianie jest niezmiernie istotne z punktu widzenia społecznego.

Z przepisów ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie można wyinterpretować normy, która zakazywałaby stosowania u.d.i.p. do udostępniania wnioskowanych dokumentów. Przede wszystkim dlatego, że tryb udostępniania informacji uregulowany przepisami ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie gwarantowałby efektywnego dostępu do informacji związanej z publiczną działalnością spółek z o.o., co należałoby negatywnie ocenić w kontekście realizacji art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 14 ust. 1 UDIP.

Tym samym wniosek winien zostać wykonany.

Mikołów; dnia 25.09.2015 r.

I. dz. 7352/2015/PZ

Dotyczy: wniosku o informację publiczną - MSK/ZIM/01/2015

Szanowny Panie,

Działając w imieniu Zakładu Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. w Mikołowie (dalej: 'ZIM'), w odpowiedzi na Pana pismo datowane na dzień 21 września 2015 r., niniejszym ponownie wskazuję, iż na ZIM nie ciąży obowiązek prawny udostępnienia żądanych informacji wskazanych w Pana piśmie, w sposób w nim wskazany.

W piśmie z dnia 18 września 2015 r. wskazywaliśmy, iż wnioskowane informacje przekazywane są do Krajowego Rejestru Sądowego, a wgląd do akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.2015.1142 -j.t., dalej: 'KRS') przysługuje każdemu – rejestr jest jawny.

W tym miejscu podkreślamy, iż **przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (dalej: 'u.d.i.p.') nie mają zastosowania, jeżeli inne ustawy w sposób odmienny określają zasady dostępu do informacji będących informacjami publicznymi.**

Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 2 u.d.i.p. „Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, pod warunkiem że nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9b ust.1, zwanym dalej „centralnym repozytorium”.

Doktryna prawnicza jednolicie prezentuje stanowisko, iż **ustawa KRS przewiduje odrębny od istniejącego w ustawie u.d.i.p. tryb dostępu do informacji publicznej.** Dla przykładu warto przytoczyć fragment komentarza do art. 1 ust. 2 u.d.i.p. I. Kamińskiej: **„Do ustaw, które przewidują odrębny - od istniejącego w komentowanej ustawie - tryb dostępu do informacji, należy zaliczyć m.in.: 1) ustawę z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424 ze zm.), 2) ustawę z 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst**

jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186), 3) ustawę z 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 ze zm.), 4) ustawę z 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150).” (Kamińska I., Rozbicka-Ostrowska M., Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz., LexisNexis, 2012), a także komentarz do tego samego artykułu T.R. Aleksandrowicza: *„W ust. 2 art. 1 ustawodawca zdecydował się przyznać prymat obowiązującym już ustawom ograniczającym dostęp do informacji publicznej, np. wspomnianej już ustawie z 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631) oraz ustawom, które określają szczególny - a więc odrębny od przewidzianego w komentowanej ustawie - tryb dostępu do informacji. Dotyczy to np. ustawy z 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902), ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424), ustawy z 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104), ustawy z 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186), ustawy z 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218) czy też przepisach określających jawność postępowania i dostęp do akt sądowych w postępowaniu karnym, cywilnym i administracyjnym (art. 100 § 5 i art. 156 k.p.k.; art. 9 i 525 k.p.c.; art. 73 i 74 k.p.a.)”*(Aleksandrowicz T.R., Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej., LexisNexis, 2008).

Nadmieniam, iż na powyższe zwracaliśmy już uwagę w poprzednim piśmie z dnia 18 września 2015 r., wyjaśniając Panu brak obowiązku udostępnienia przez ZIM żądanych informacji, w sposób wskazany we wniosku, a także cytując fragment uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I OSK 877/11.

Jednocześnie odnosząc się do przywołanej przez Pana w treści pisma uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I OPS 8/13, w pierwszej kolejności podkreślamy, iż cytowane orzeczenie nie znajduje żadnego zastosowania w niniejszej sprawie, zostało wydane na gruncie całkowicie odmiennego stanu faktycznego. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano w sposób wyraźny, iż w trybie u.d.i.p. udostępniane są jedynie informacje nieobjęte katalogiem art. 135 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, oraz po drugie, takie informacje, które winny być opublikowane w trybie art. 135 ustawy o świadczeniach ale nie doszło do ich ogłoszenia na stronie internetowej Funduszu. Świadczy to jedynie o tym, że u.d.i.p. należy traktować w tym przypadku jedynie jako regulację uzupełniającą, ale na pewno nie alternatywną. Zatem jeżeli informacje objęte dyspozycją art. 135 ustawy o świadczeniach byłyby udostępnione na stronie Funduszu, to z uzasadnienia Sądu wynika w sposób klarowny, iż nie powstałby obowiązek udostępnienia ich na wniosek, bowiem powstaje on tylko w opisanych powyżej przypadkach.

Wczytując się dokładnie w dalszą treść uzasadnienia uchwały, stwierdzić należy, iż Sąd trafnie zauważa, iż: *„W konsekwencji istnienie innych zasad czy trybu udostępniania informacji publicznych wyłącza stosowanie ustawy o dostępie do informacji publicznej, jednakże tylko w zakresie regulowanym wyraźnie tymi szczególnymi ustawami. Jak podkreśla się w literaturze prawniczej - przepis art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej oznacza, że wszędzie tam, gdzie konkretne sprawy dotyczące zasad i trybu dostępu do informacji będącej informacją publiczną uregulowane są inaczej w ustawie o dostępie do informacji publicznej, a inaczej w ustawie szczególnej dotyczącej*

udostępnienia informacji i stosowania obu tych ustaw nie da się pogodzić, pierwszeństwo mają przepisy ustawy szczególnej. Tam gdzie jednak dana sprawa uregulowana jest tylko częściowo, lub w ogóle nie jest uregulowana w ustawie szczególnej, zastosowanie mają odpowiednie przepisy ustawy o dostępie, przy czym w pierwszym przypadku stosowane są uzupełniająco, w drugim zaś stanowią wyłączną regulację prawną w danym zakresie /J. Jendrośka, M. Bar, Z. Bukowski, Dostęp do informacji o środowisku i jego ochronie, Poznań, Wrocław 2007 r., s. 64-65/."

Powyższe stanowisko Sądu zawarte w cytowanej przez Pana uchwale, stoi w zasadniczej sprzeczności z treścią przedstawianych przez Pana w piśmie argumentów.

Zatem, jeżeli dostęp do informacji zgromadzonych w aktach rejestrowych KRS przysługuje każdemu, na zasadach określonych w ustawie o KRS należy uznać, iż regulacja ta stanowi regulację kompleksową w stosunku do informacji publicznej przekazanej do Rejestru.

Wszystkie wnioskowane przez Pana informacje zostały przekazane przez ZIM do Krajowego Rejestru Sądowego. Dopiero w przypadku, gdyby nie znajdowały się one z różnych przyczyn w aktach rejestrowych, mógłby Pan domagać się ich udostępnienia w sposób wskazany we wniosku, gdyż - co nie jest przez ZIM kwestionowane - informacje te stanowią informację publiczną.

Niniejszym ponownie informujemy, iż z wnioskowanymi informacjami może Pan zapoznać się w Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy, przeglądając akta rejestrowe Zakładu Inżynierii Miejskiej sp. z o.o. z siedzibą w Mikołowie, wpisanej do rejestru pod numerem KRS 0000149836.

Z poważaniem,

PREZES ZARZĄDU

mgr Justyna Hildebrandt